

i udenrigske Sager idelig bliver Spørgsmaal om at bruge dem i Forhandlingerne. Saaledes har Udenrigsministeriet alle politiske Akter siden 1750, og deraf vil næppe nogen større Del kunne overføres til et almindeligt Arkiv. Allerede det Arbejde at holde et saa stort Arkiv i Orden udfører en særlig Embedsmand; men dertil kommer, at Arkivaren ikke blot bør ordne og kjende alle disse Papirer, saaledes at Expeditionen til enhver Tid kan faa alle de Oplysninger hos ham, som findes deri, men han bør ogsaa supplere Udenrigsministeriets Arkiv med Aktstykker, som opstaa udenfor den diplomatiske Tjeneste. Man maa saaledes, for at nævne et Exempel, lægge Mærke til Love, Traktater, Bekjendtgjørelser, Domme o. s. v., som vedrøre Neutralitetsforholdet, samle dem, begjære dem gjennem Gesandtskaberne og saaledes holde det Materiale fuldstændigt, der udfordres til dette Spørgsmaals Behandling. Man bør endvidere, naar det forlanges, paa det herværende Grundlag kunne udarbejde en historisk Memoire om politiske Spørgsmaal, og man har oftere sølt Manglen heraf. Endelig søge saavel danske som fremmede Historikere i bestandig større Omfang Oplysning i Udenrigsministeriets Arkiv, som derfor maa have en Embedsmand der ved, hvad der spørges om, kan finde det, kan bedømme, hvorvidt det kan meddeles, og endelig endog kan kontrollere og censurere Bearbejdelsen deraf. En saadan Embedsmand maa være i Besiddelse af ganske andre Egenstaber end Ministeriets Expeditionspersonale; navnlig maa han, foruden at kjende Folketretten, tillige og især være egentlig Historiker. Ligesom han saaledes ved sin hele Udvikling indtager en Særstilling og ikke egner sig til at deltage i det almindelige Avancement i Ministeriet, saaledes er det ogsaa ønskeligt, at naar Arkivarposten kun blev et Avancementsstadium i den ministerielle Karriere, vilde dens midlertidige Skandhaver ikke kunne faa det Kjendskab til og den Interesse for Arkivet, som behøves og som kan ventes, naar han varigt knyttes til det og Lønningen fastsættes under fornødent Sensyn hertil.

Naar denne Post oprettes, vil der kunne spares en Assistentlønning, hvorom nærmere nedenfor ved Bemærkningerne angaaende Medhjælpssummerne.

Indenrigsministeriet.

I Indenrigsministeriet er der i Overensstemmelse med Loven af 2den Juli 1870, jfr. allerhöieste Resolutioner af 8de og 15de November 1873, hvorefter Post- og Telegrafvæsenet i Forbindelse med Statsjernbanedriften er henlagt direkte under Indenrigsministeriets 2det Departement, saaledes at Chefen for dette Departement

fungerer som Generaldirektør for disse Anliggender, nu ansat 2 Departementschefer, hvoraf 1 fungerer som Generaldirektør, 6 Kontorchefer og 11 Fuldmægtige, hvoraf 5 oppebære Expeditionssekretærhonorar. Medens den tidligere Post som Kommittet under Postvæsenet i 1867 ved den daværende Kommitteredes Død forblev ubesat og der heller ikke ved Loven af 2den Juli 1870 blev normeret noget saadant Embede, vare imidlertid i 1867 de med dette Embede forbundne Forretninger bleve overdragne til en af Kontorcheferne under Generaldirektøren for Post- og Telegrafvæsenet imod et aarligt Tillæg til hans Lønning af 800 Kr., i hvilken Henseende man skal henvisse til Anmærkningerne til Finantslovsforslaget for 1868—69, Rigsdagstidende for 1867—68, Tillæg A, Sp. 755—56. Denne Mand fungerer endnu og oppebærer endnu det ommeldte Tillæg til Lønningen som et særligt personligt Tillæg. Det foreslaas nu, at dette Forhold fastslaas i Lønningsloven, idet det nemlig efter den stærke Udvikling, Postvæsenet siden 1867 og navnlig i de senere Aar har undergaaet, er nødvendigt, at Overbestyrelsens Chef, til hvem tillige mange andre Forretninger ere overdragne, maa overlade en Del af Post- og Telegrafsagerne til selvstændig Behandling og Afgjørelse under eget Ansvar til en under Overbestyrelsen for Post- og Telegrafvæsenet ansat Embedsmand; dertil kommer, at Post- og Telegrafvæsenets Forretninger ere af en saadan Natur, at det maa anses ikke blot for ønskeligt men ligefrem nødvendigt, at der haves en bestemt Embedsmand, til hvem Ledelsen af disse Forretninger under Chefens Traværelse og Sygdom med Tryghed kan overdrages.

For det med denne Særstilling forbundne ikke ubetydelige Arbejde og Ansvar maa selvfølgelig den Paagjældende vederlægges. Det Beløb, som den nuværende Embedsmand oppebærer, turde i saa Henseende være passende, men man har fundet det bedst stemmende med, hvad der er gjældende Regel for de som Generaldirektører fungerende Departementschefer og de som Expeditionssekretærer fungerende Fuldmægtige — hvori der ikke foreslaas nogen Forandring —, at dette Beløb bestemmes som et Honorar eller Lønningstillæg, der ikke kommer i Betragtning ved Pensionsberegning, hvilket selvfølgelig ikke kan faa nogen Indflydelse paa den nuværende Embedsmands Ret til at faa sit Tillæg medtaget ved eventuel Pensionsberegning.

Søvrigt er der ikke stillet Forslag om nogen Forandring fra det nu Bestaaende; thi naar i Forslaget Telegrafdirektøren er udeladt, er det kun fordi dette Embede ikke hører til selve Indenrigsministeriet og derfor ikke har sin Plads i dette Lovforslag, men bør opføres i Telegrafvæsenets særlige Lønningslov.